

hvis prisen bliver sat ned til det halve. Det kan vi ikke vide noget sikkert om i dag, men det er meget tænkeligt, og der findes jo regnestykker på det, igen hvis, såfremt, ifald, under disse og hine forudsætninger.

Derfor tryghed, og det kan ikke hjælpe, hvor mange gange hr. Steen Gade end går herop, så kan han altså ikke komme nogen steder med at genere end ikke Det Radikale Venstre i denne sammenhæng, for jeg synes, de fører sober tale.

De siger, hvad de mener, og så siger de, at de underordner sig dels på grund af regeringsdeltagelse og dels på grund af flertallet, at der ikke er stukket noget under bænken eller gulvtæppet, og at det bare er, som det skal være.

Kan vi nu ikke blive fri – bare et par år – for flere af den slags forespørgsler? For de ændrer ikke en tøddel. Det er svært med forudsigelser, men jeg tør altså godt spørge om, at de ikke ændrer en tøddel ved den lykkelige beslutning, der er fattet på dette her område.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Om den sidste del af hr. Arne Melchior's indlæg kan man vel sige: Det er en af hr. Arne Melchior's prognoser, at de næste debatter bliver ligesådan. All right, det kan da godt være, at flertallet ikke ønsker at diskutere noget; for det er jo det, der ligger i det.

Det, der får mig til at tage ordet, er tanken om, at det er prognoser, vi snakker om. Det er det jo ikke. Vi snakker om, hvilket beslutningsgrundlag der ligger for Folketinget, og det er, at det er brugerfinansieret.

Op så har hr. Arne Melchior jo slet ikke været inde på den grundlæggende problemstilling, der er, at statsrevisorerne siger, at man ikke i tilstrækkeligt omfang har fortalt Folketinget om usikkerheden.

Det er jo det, vi diskuterer i dag, det er derfor, vi har debatten, og det kan man altså efter min mening overhovedet ikke smøre af bare ved at sige, at der altid er usikkerhed om prognoser. Selvfølgelig er der usikkerhed om prognoser.

Jeg mener da også, der er usikkerhed om realrenten. Jeg anklager bare regeringen og også forligspartierne for at bruge en 4 procents realrente, fordi de skulle have det til at passe med forudsætningen om, at det er brugerfinansieret, ikke fordi der er nogen, der tror på en 4 procents realrente. Det er jo anklagen, og det er det, vi diskuterer.

Må jeg godt til sidst spørge hr. Arne Melchior,

om han er uenig med hr. Peter Duetoft, som i hvert fald i medierne er citeret – jeg tror endog, jeg har hørt det i radioen – for: Lad os nu med det samme åbne for, at det her skal skatteyderfinansieres, så vi får en mere ærlig bane at spille på.

Det synes jeg netop ville være ærlig snak for dem, der går meget ind for det her projekt. Gå ærligt ud og sig: Det her kommer til at koste skatteyderpenge. Så havde vi en mere ren diskussion. Men når det ikke sker, er det vel, fordi så går forligspartierne op i limningen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det, vi anfægter, er ikke, at man laver prognoser. Det, vi anfægter, er, at prognoserne bliver brugt baglæns. For at opnå den selvfinansiering, som er forudsætningen for brobeslutningen, laver man en prognose, der rummer en 6-8-dobling af biltrafikken.

Det kan hr. Arne Melchior ikke have noget imod, det er jeg klar over, men det kan en stor del af Folketinget, for man har nemlig et overordnet ønske om at mindske biltrafikken, et overordnet ønske om at halvere CO₂-udslippet over en årrække, osv. osv. Det er noget, man kan påvirke med politiske beslutninger, som det ganske rigtigt bliver sagt. Men der er den politisk overordnede flertalsopfattelse, at biltrafikken skal mindskes, og ikke det modsatte.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nu er vi jo ved pudlens kerne, hr. Steen Gade.

Hr. Steen Gade taler om beslutningsgrundlag, og min påstand er, at da beslutningsgrundlaget ikke er og ikke har kunnet være og ikke vil kunne være andet end prognoser med deres usikkerhed og skrøbelighed, kan man ikke sammenligne dette med et beslutningsgrundlag, hvor man kan henvise til fakta og til erfaringer, for det kan man ikke i en sådan sag.

Der er ingen, der kan kende biludviklingen. Om den nu skal stige eller ej, det ved jeg ikke; det kommer an på, hvordan det går med de elektriske biler over de næste 20 år og så mange, mange andre ting. Jeg går meget stærkt ind for tog, men bilismen er altså kommet for at blive, og der vil blive mere bilisme i de næste 20 år – om man kan lide det eller ej – og så skal vi bare lave den så miljøoverkommelig som muligt.

Men beslutningsgrundlaget her er prognoser. Det kan jo ikke nytte noget, at man går med sine